

15. Heatův plán

„To – to přece nemůže být ona... Kolik jsem toho o ní četl a slyšel, jak jsem si přál, abych ji potkal, a když se to konečně stalo...“ naříkal zničeným hlasem George poté, co Lara opustila místnost.

„Občas si někoho, koho obdivujeme, příliš zidealizujeme,“ přikývl soucitně Heat, „o to horší pak je dozvědět se pravdu.“

„Ovšem je to lepší než žít ve lži,“ povzdechl si George. Pak se náhle napřímil:

„Ale vždyť ona odešla s Mikem! Chce, aby ji někam dopravil letadlem! To nedovolím, nemohu nechat svého mladšího bratra vydaného na milost té vraždkyni!“ rozběhl se ven.

„Počkejte, zavolal za ním Heat.“

„Co? Teď na vás nemám čas!“ ohlédl se přes rameno.

Dostal odpověď, kterou vůbec nečekal: „Pár vteřin si uděláte pro to, co vám chci říct – můžeme vám totiž pomoci.“

„Pomoci?“ podivil se, „Jak?“

„Nezapomínejte, jsme jediní dva, kdo přežil její běsnění a hlavně... vy víte, kam mají namířeno?“

George se zarazil. Ne, tohle opravdu nevěděl. „A vy snad ano?“

„Čirou náhodou ano, víme,“ nasadil Heatův společník triumfální výraz, „ale vám to povíme jen pod podmínkou, že půjdeme s vámi.“

„Tak... dobrá,“ souhlasil po chvíli, „Pojďte, v hangáru mám letadlo.“ Pak se otočil a vyšel ze dveří. Dva muži se na sebe vítězoslavně podívali a následovali ho. Sice si ještě nebyli tak úplně jistí, co budou na Yucatánu dělat, ale nad tím mohli přemýšlet později, hlavní bylo zůstat v centru dění, a to se jim zatím úspěšně dařilo.

„Miku, proč se tváříš jak když jdeš na smrt?“ zeptala se Lara, když nastupovali do letadla. Oslovený nebyl sto ani podívat se jí do očí, náhle vůči ní pociťoval velký strach.

„Opravdu se tak tváříš?“ odvětil rozklepaným hlasem a dál se věnoval přístrojové desce. Lara se posadila vedle něj s Nicole na klíně a uvažovala o tom, kde asi právě je Bannerson. Ta dýka ho naprosto ovládala, to poznala na první pohled, a měla také tušení, že to nějak souvisí s jeho záhadnou nesmrtností. Otázkou tedy bylo, co měla dýka v úmyslu.

Na Yucatánu už asi odpověď dostanu, pomyslela si Lara, zatímco Mike spustil motory. Odstartovali. Když vzlétali, nevšimli si tří postav, vycházejících z domu a mířících do hangáru.

Letěli sotva pár minut, ale Georgovi to již přišlo velice dlouho. Mírně zrychlil, ale Heat ho okamžitě varoval:

„Zpomalte, když se moc přiblížíte, uvidí nás. A to není dobrý nápad.“

V Georgovi se mísily obavy o bratra a veliké zklamání z toho, kým Lara ve skutečnosti je, které se ještě mísily se vztekem, že jí nezabránil odvést Mika s sebou, proto zpomalil jen s velkým přemáháním.

„Jestli mu zkříví jen vlas...“ procedil mezi zuby.

„V tom případě s tím vy moc neuděláte,“ přerušil ho Heat, „Varuji vás, nepokoušejte se ji napadnout, velice pravděpodobně by to bylo to poslední, co v životě uděláte. Mnohem lepší bude pouze dostat ji co nejdál od vašeho bratra a také od... ne, nevím, jestli bych se vám s tím měl svěřovat...“

„S čím?“ zeptal se George neurčitě. Nevěděl, jestli má být zvědavý a nebo spíš vyděšený.
„Souvisí to nějak s Mikem?“

„Tak dobrá,“ řekl pomalu Heat, „řeknu vám to, ale radši o tom s nikým nemluvte. Víte, Lara Croft chce na Yucatán proto, že se tam podle všeho nachází jeden tajemný artefakt, který v sobě skrývá neuvěřitelnou moc. A tu chce ona využít proti svým nepřátelům – však víte, když zabíjí na potkání, nadělá si nepřátel spoustu.“

George byl zděšený: „Takže ona tam chce najít něco, co jí pomůže jenom zabít další lidi? Proboha, v tom se jí musí zabránit!“

„Přesně o to se s Rayem chceme pokusit,“ kývl Heat směrem ke svému příteli, „a pokud byste byl ochotný nám s tím jakkoli pomoci, byli bychom vám velice vděční.“

„Ale... jak?“ děsil se George stále víc a víc.

„Nebudu vám lhát, bude to nebezpečné,“ pronesl vážně Heat a v duchu se radoval, že mu ten hlupák na všechno ihned skočil. Proto se také rozhodl toho co nejvíce využít - v hlavě se mu rodil plán. „Nebude stačit pouze zabránit jí dostat se k artefaktu, protože se může kdykoli vrátit a pokusit se ho získat znovu. Nejlepší proto bude, pokud ho získáme my – a zničíme ho, aby ho nemohl někdo jako ona zneužít.“

„Ale já se v těchto věcech vůbec nevyznám,“ namítl George.

„To nebude třeba, o to se postaráme já a Ray. Vy budete mít za úkol něco v některých ohledech jednoduššího – ovšem také velice nebezpečného. Víím, že vás do toho nemohu nutit a nebude se divit, pokud odmítnete... v ohrožení je již váš bratr, tak po vás nemohu chtít vystavit se stejnému nebezpečí...“

Vzpomínka na Mika přiměla George – přesně jak Heat očekával – nabídku přijmout, ať už šlo o cokoli: „Jdu do toho – o co jde?“

„Slečna Croft je zkušená archeoložka a má před námi náskok – pokud něco neuděláme, dostane se artefaktu určitě dříve. Váš úkol tedy bude zdržet ji, dokud ho nezískáme my.“

George zbledl jen při té představě: „Ale já proti ní přece nemám šanci...“

Teď se do rozhovoru vložil i Ray: „Myslíte, že přijdete a ona vás odstřelí? Tak to ona nedělá. Dokud pro ni nebudete představovat nebezpečí nebo ji nebudete nadměrně otravovat, neměla by vám nic udělat – doufejme,“ zasmál se. „Máte dobrou výmluvu – bojíte se o bratra, tak jste letěl za nimi. Samozřejmě jí nebudete říkat, že jsme letěli s vámi, to vám snad došlo.“

„Ale jak ji mám zdržet?“ nebyl si George stále jistý.

„Snad máte mozek, ne?“ zaťukal si Ray na čelo, „Něco vymyslete.“

„A opravdu se mě nebude chtít zbavit?“

Heat nasadil ten nejvážnější výraz, jaký dovedl, a řekl: „Ona je smrtelně nebezpečná, nemá cenu si nic nalhávat – stát se může cokoli. Pokud vás bude ohrožovat, budete ji muset zastavit. Stejně tak i v případě, že se vám ji nepodaří zastavit a půjde hledat ten artefakt.“

George si nebyl jistý, jestli chápe: „Jak – zastavit?“

Heat si sáhl za opasek a podával mu doteď pečlivě schovanou pistoli. „Nemohl jsem si jí nevšimnout, měl jste ji doma na polici a řekl jsem si, že by se vám mohla hodit.“

„Ale to přece... já nikdy... mám ji jen na obranu, kdyby...“ začal koktat vlastník zbraně.

„A není právě teď to kdyby?“ nadzdvihl Ray jedno obočí.

George se zadíval před sebe. Na modré obloze v dálce viděl malou pohybující se tečku – Mikovo letadlo. Odhodlaně vydechl a pomalu vzal svou zbraň do ruky. Nevšiml si, jak se po sobě jeho dva spolucestující se spokojeným úšklebkem podívali.